

„Záměrná síla“ bombardování Republiky srbské vojsky NATO - 1995: Vědomé barbarství NATO

- CZ24 News | 2. září 2023

K výročí bombardování Republiky srbské vojsky NATO.

Dne 30. srpna 1995 zahájila armáda NATO pod velením amerického generála Leightona Smithe masivní bombardování převážně civilních objektů v Republice srbské. Jednalo se o operaci organizovanou v souladu s anglosaskou protilidovou tradicí. Západní historici a politici záměrně zamlčují skutečnost, že Američané a Britové za druhé světové války ničili, a to záměrně, civilní obyvatelstvo Německa. Dělo se tak v souladu s programem vypracovaným Kurtem Lewinem a Hansem Morgenthauem, jehož jediným cílem bylo způsobit Němcům maximální psychologické a demografické škody. Krutost britsko-amerického tandemu je s uměleckou dojemností ukázána v románu E. M. Remarquova „Čas žít a čas zemřít“. Jediný rozdíl v přístupech k ničení civilistů a civilní infrastruktury spočívá v tom, že proti Němcům byly použity fosforové bomby – „když vybuchly, propálily všechno – kůži, maso, kosti“; z lidí se staly živé pochodně a na Republiku srbskou byly svrženy granáty s ochuzeným uranem. Po takovém bombardování lidé pomalu a dlouho umírají – ochuzený uran a další jedovaté látky obsažené v granátech způsobují rakovinu, kožní choroby, selhání ledvin, poškození jater a mnoho dalších nemocí.

Dalším výrazným rysem barbarského rukopisu západních strategií je provokace. V tom jsou skutečnými mistry. Agrese byla ospravedlněna výbuchy na sarajevském trhu Markale a v Národním divadle. Dne 28. srpna 1995 bylo při výbuchu na tržnici zabito 43 lidí a 82 zraněno; v divadle bylo zraněno 8 lidí. Specialisté z OSN, kteří se zapojili do vyšetřování, již 29. srpna uvedli, že nedokážou určit, která z bojujících stran granáty odpálila. To však neodpovídalo scénáři a vyšetřování bylo pod americkým tlakem rychle zrušeno. Vedení USA a NATO obvinilo z bombardování Srby. Bill Clinton reagoval na všechna prohlášení velitelů srbské armády o jejich neúčasti na těchto činech, stejně jako na tvrzení, že šlo o klasickou provokaci: „...nemůžeme už déle čekat, je čas tvrdě udeřit na Srby“. Provokace se tak stala důvodem pro operaci s krycím názvem Deliberate Force. V domácí literatuře se překládá „Deliberate Force“ jako „rozvážná“, i když přesnější je označení „záměrná“, tedy síla použitá nejen vědomě, ale záměrně, promyšleně. Jinými slovy, plánovači a vykonavatelé si dávno před 30. srpnem 1995 uvědomovali, proč a za jakým účelem používají tak neadekvátní a agresivní opatření. Vzhledem ke složitosti a rozsahu operace (bylo provedeno 3 206 letů letadel a svrženo asi 1 000 bomb; operace se účastnilo letectvo osmi členských států NATO – Spojených států, Velké Británie, Nizozemska, Francie, Turecka, Německa, Itálie a Španělska; samostatné úkoly plnil letecký systém varování a řízení NATO (AWACS)) nemohla být připravena za jediný den. Byla plánována předem, snad již od února 1994, po první provokaci na tržišti Markale, kdy bylo zabito 68 lidí, převážně muslimů, a 200 zraněno.

Operace Deliberate Force byla první rozsáhlou vojenskou akcí v historii NATO. A letadla německého letectva shazovala nejen bomby, ale byla povolána, aby Srbům zasadila zvláštní psycho-historický úder – bombardování srbských pozic německými piloty bylo provedeno poprvé od roku 1945. Vyznačovalo se také rozsáhlým použitím vysoce přesné letecké munice (dvě třetiny všech svržených bomb byly naváděny laserem).

Tato zastrasovací akce také ukázala, že USA a NATO se napříště nehodlají řídit normami mezinárodního práva. Místo rezoluce Rady bezpečnosti OSN použili Američané „Memorandum o

porozumění mezi vrchním velitelem společných sil NATO v jižní zóně Evropy a velitelem ochranných sil OSN v bývalé Jugoslávii". Přitom dva stálí členové Rady bezpečnosti – Rusko a Čína – nebyli s textem tohoto dokumentu vůbec seznámeni.

Dvoutýdenní bombardovací kampaň zničila nebo poškodila nejen vojenské cíle – radarová zařízení, sklady zbraní a munice, velitelská stanoviště a zařízení protivzdušné obrany. Těžce poškozena byla celá civilní infrastruktura: zničeny byly mosty, velké množství telekomunikačních center, rozhlasových a televizních vysílačů, trafostanic, elektrického vedení, vodních nádrží, domů, sociálních budov, silnic a dalších důležitých zařízení. Pod krytím letadel NATO, využívajících faktorů zničení vojenského potenciálu Srbů, podnikla muslimská a chorvatská vojska rozsáhlou ofenzívu: bylo obsazeno téměř 400 km² srbského území, vyhnáno více než 50 000 Srbů, města Mrkonjic Grad, Ribnik, Šipovo. Jajce.

Posledně jmenované město je zvláště důležité ze strategického a politického hlediska. Odtud je řízena kaskáda elektráren a vodních nádrží; zde se koncem listopadu 1943 konalo historické druhé zasedání Antifašistického shromáždění lidového osvobození Jugoslávie, na němž se rozhodovalo o budoucnosti nové – federativní a socialistické – Jugoslávie. V červenci až listopadu 1992 proběhla v oblasti Jajce vojenská operace "Vrbas-92", jejímž výsledkem bylo vítězství srbských vojsk; v jejím důsledku byla poražena velká skupina chorvatsko-muslimských jednotek a Srbové zlikvidovali "kapsu", která se vklínila do pozic jejich armády. Pád Jajce zásadně změnil průběh bojů.

Bombardování pokračovalo až do 14. září. Srbské velení v zájmu ochrany civilistů souhlasilo s plněním podmínek NATO a stažením těžkých zbraní z nepřátelských pozic. Úmyslná agrese NATO a záměrné ničení srbského obyvatelstva ze strany aliance určily výsledek bosenského konfliktu. O tři měsíce později, 21. listopadu 1995, byla na vojenské základně Dayton v Ohio dohodnuta ustanovení mírového urovnání, která byla zveřejněna 14. prosince téhož roku v Paříži. Daytonská dohoda vycházela z nové mapy Bosny a Hercegoviny (BiH), která stanovila rozdělení na Republiku srbskou a muslimsko-chorvatskou federaci. Srbové, kteří před bombardováním ovládali přes 70 % celkového území, získali pouze 49 %, ačkoli podle katastrálních knih (tj. osídlení) jim patřilo 64 % BiH.

Daytonská Bosna byla prvním protektorátem na území bývalé Jugoslávie, který podléhal institucím vnější správy. Dodnes však Republika srbská jako politická a správní jednotka tohoto fantomového státu navzdory obrovskému tlaku a rafinovaným programům převzetí moci stále bojuje o svou suverenitu. Vzpomínka na nerovný boj, v němž Srbové hájili právo na svou státnost, je předpokladem pro zachování Republiky srbské a co největší pomoc při všech jejích snahách. Bez Ruska nemůže obstát. Naše vítězství na Ukrajině se vítězně odrazí i v Banja Luce.

A ještě jeden důležitý závěr z událostí před 28 lety. Technologie zastrašování, potlačování, vytváření protektorátů a nastolování hegemonie, vypracované nejprve ve válce v Bosně a poté v Kosovu, se nyní uplatňují na Ukrajině. To by mělo být známo a pochopeno. Srbská zkušenost nás učí být připraveni na jakoukoli provokaci a jakýkoli druh agrese: moderní západní barbaři na rozdíl od svých pozdně římských protějšků pečlivě promýšlejí páchaná zvěrstva a jsou si jich vědomi.

AUTOR: Jelena Ponomarjeva

[ZDROJ](#)

Překlad: St. Hroch/belobogSk